

Ophold på Julemærkehjemmet i Hobro 2003 – Begyndelsen på mit liv

Opholdet:

Det hele startede med at en af mine veninder var blevet sat på venteliste til at komme på Julemærkehjem. Jeg havde længe følt, at jeg var for tyk og var også blevet drillet på grund af min vægt, men da jeg hørte, at hun skulle på Julemærkehjem, besluttede jeg mig for, at jeg også gerne ville have et ophold. Jeg blev hurtigt optaget på Julemærkehjemmet i Hobro, og jeg startede omkring efterårsferien 2003 og skulle være der indtil juleferien. Mit ophold skulle vare 11 uger i alt.

Under opholdet fik jeg nogle rigtig gode venner og lærte, hvordan man spiser og motionerer rigtig. Vi dyrkede mange forskellige former for motion på Julemærkehjemmet blandt andet gåture, svømning, boldspil og meget andet. Herudover havde vi i en periode et ro-ergometer til at stå på vores stue. På det tidspunkt vidste jeg slet ikke, hvad roning var, og at man overhovedet kunne gå til det. Vi brugte romaskinen rigtig meget i vores fritid og lavede små konkurrencer eleverne imellem - bare for sjov. Jeg fandt hurtigt ud af, at jeg syntes, det var rigtig sjovt, og at jeg også var rimelig god til det, og jeg blev endda tilbudt at være med på Julemærkehjemmets ro-hold, og deltage i en ro-konkurrence, som blev afholdt de fire Julemærkehjem imellem. Det endte med, at jeg blev så vild med at ro, at jeg tog ned i den lokale roklub for at melde mig ind, lige da jeg kom tilbage fra mit ophold i Hobro.

Roningen:

Roningen er siden blevet en stor del af mit liv, og jeg har deltaget i både nationale og internationale stævner. I 2009 kvalificerede jeg mig til junior-verdensmesterskaberne i Frankrig sammen med tre piger, hvor vi roede i dobbeltfirer. Det blev til en 18. plads, og det var en kæmpe oplevelse at være med til sådan et stort stævne.

En kamp:

Jeg blev desværre skadet lige efter VM, og har ikke været i stand til at genoptage træningen. Det er en ærgerlig og uheldig situation, men ikke desto mindre har jeg fået nogle fantastiske oplevelser og venskaber ud af at begynde til roning. På grund af skaden og derved manglende motion har min vægt været svingende, men jeg holder modet oppe og kæmper videre med de værktøjer, jeg erhvervede mig under opholdet på julemærkehjemmet. Det har været noget af en kamp, og jeg vil blive ved med at kæmpe, for ikke at ende hvor jeg startede, men jeg er helt sikker på at resultatet er kampen værd – jeg kan kun råde andre til at gøre det samme.